

NORSK

PATENT

Nr. 41015

KLASSE 45 k

FREMSTILLING

MED TILHØRENDE TEGNING

OFFENTLIGGJORT AV STYRET FOR DET INDUSTRIELLE RETSVERN

2den mars 1925

Harpun for fangst av størje, hval og lign.**Fiskeriassistent Knut Krohnstad og bøsse-maker Em. Takle av Bergen.**

Patent i Norge fra 15de juli 1922.

Nærværende opfindelse angaar en harpun specielt konstrueret for harpungevær, f. eks. som vist i ansøkerens norske patent nr. 41014 og er hovedsagelig bestemt for fangst av hvalros, hvitfisk, makrelstørje (thunfisk), nise, sæl og andre sjødyr. Harpunen kan imidlertid ogsaa anvendes til fangst av storhval og bottlenose og bør da i hodet anordnes for paaskruning av granat og med klør av den almindelig anvendte konstruktion. Harpunlæggen bør for dette bruk fortrinsvis gjøres massiv av hensyn til opretning efter skudd.

Harpunen (fig. I), hvis leg kan være et rør eller en massiv stang (1) av staal eller andet materiale, har paa sin agterste ende paa-sveiset en ansats (2), der passer i geværløpet. I den anden ende er en harpunspids fæstet med 2 eller flere klør.

Paa harpunleggen (1) er anbragt en hylsering (4), der passer trangt i geværmundingen og i hvilken ring forløperstroppen (16—17) er fæstet.

Under utskytningen vil ansatsen (2) slaa an mot hylseringen (4), løse den fra skytevaabenets munding, og harpunen tar saaledes linen med sig.

Hylseringen, der ogsaa tjener som styring for harpunen i skytevaabenets løp, er vist i snit og agtenfra i fig. III og II og bestaar av en staalhylse, som paa sin agterste ende (12) er svakt konisk for indpassning i skytevaabenets munding. Paa midten har hylsen en krave (20) og paa sin forreste ende et gjænget parti for en ring (15). Ringen (15) er i agterkanten utdreiet og danner mot

kraven (20) et hulrum, hvori stroppene (16—17) er lagt omkring hylsen, hvorefter stroppene fortsætter agterover gjennom et spor (13) i kraven.

Hylsen (12) kan enten indvendig mot harpunen eller utvendig paa den koniske del (12) være forsynt med langsgaaende spor (19). Disse spor skal tjene til at slippe ut en del av den gas som komprimeres mellem bunden (2) og ringen under harpunens utløp i den hensigt at ringen ikke skal forlate skytevaabenets munding før størstedelen av harpunlæggen har gjenneløpet hylseringen og faat god styring. Paa den anden side vil en passende tæthet mellem harpun og ring, respektiv ring og løp, bevirke at ringen sættes i bevegelse kort før støtbunden (2) slaar an mot ringen.

Herved vil slaget mellem ring og støtbund formindskes, likesom slag i strop og forløper ikke blir saa skarpt.

Efter en række forsøk har man fundet den i fig. III viste befæstigelsesmaate mellem hylsering og stropper saa heldig, at der med denne utførelsesform har været skutt ca. 50 skudd med en og samme strop uten at denne har vist tegn paa slitage.

Patentpaastande:

1. Harpun for harpungevær, hvalkanonner o. lign., karakteriseret ved en med passende friktion i geværmundingen indpasset hylsering (4), hvortil forløperstroppen (16—17)

er fæstet og gjennem hvilken ring harpunleggen (1) løper og faar sin styring indtil en ansats (2) paa harpunens bakre ende slaar an mot ringen og tar linen med sig.

2. Hylsering til harpuner for harpungevær o. lign., som i paastand 1 angit karakteriseret ved at ringen agtenteil har et svakt konisk parti (12) for indpasning i geværmundingen (kanonen) og fortil en delvis gjanget del (14), hvorover skrues en mutter (15), som danner et hulrum for stroppene (16—

17), hvilke stropper fortrinsvis lægges rundt hylsedelen (14) og gaar gjennem spor (13) i hylseringens krave.

3. Hylsering til harpuner, som i paastand 1 og 2 angit karakteriseret ved at ringen indvendig eller paa den koniske del (12) utvendig er forsynt med langsgaaende spor (19), der tillater en passende utslipning av gas i den hensigt at hylseringen ikke skal forlate skytevaabnets løp før harpunen har erholdt god styring.

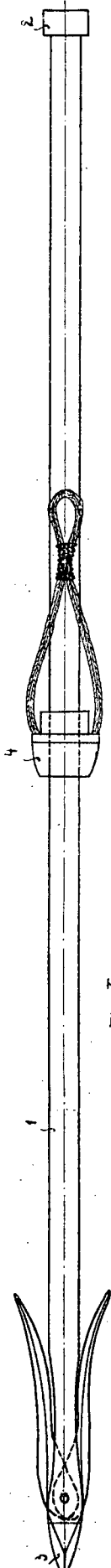

Fig I

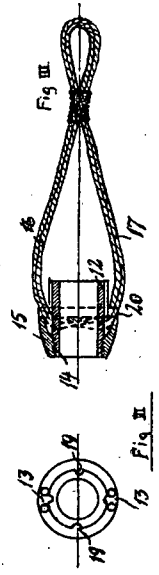

Fig II

Fig III